

SCÉNÁŘ K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI

Miloslav Vyorálek

Základní škola Prokopa Diviše a MŠ, Znojmo – Přímětice 569

Tým: Michaela Málková, Lucie Drunecká, Tadeáš Alexa, Radim Šalomon,
Veronika Vaňková

Lucka:

Náš pamětník Miloslav Vyorálek se narodil v roce 1968. Jeho babička byla německé národnosti, dědeček Slovák. Po válce zůstali v Československu. Po vpádu sovětských vojsk se ale nakonec rozhodli zemi opustit a emigrovali do západního Německa. Jejich dcera, Miloslavova maminka, ale v Československu zůstala. V roce 1986 ovšem změnila názor.

Na základě toho, že se moji rodiče poté rozvedli, rozhodla se moje máma, že půjde se mnou jako sedmnáctiletým klukem a mojí mladší sestrou, o tři roky mladší sestrou, do západního Německa a že se oficiálně vystěhujeme, bylo to na základě sloučení rodiny.

Radim:

Po vyřízení všech potřebných dokumentů k vystěhování, rodina také přemýšlela, co s majetkem v Československu.

My jsme prodali tento dům a my jsme si nemohli vzít tehdy ty peníze s sebou, ani uložit do banky. Proto jsme investovali ty peníze, nakoupily jsme tři historická auta, shodou okolností moje máma pracovala v dřevokombinátě Vrbno pod Pradědem, takže zpracování dřeva a tam jsme nakoupili dva vagony dřeva, které jsme následně prodali.

Tadeáš:

Miloslav se v dětství stěhoval už několikrát. Odchod ze země byl pro něj obtížný. Opět ztratil kamarády. Po nějaké době se na to ale už díval jinak.

Najednou byl člověk zvědavěj, věděl jsem, že jsem v cizí zemi, jsem mladej, stojí ještě nějaká škola přede mnou, pracovní život, naučím se také cizí řeči, poznám mentalitu.

Tadeáš:

V nové zemi musel pan Miloslav projít desetiměsíčním intenzivním kurzem němčiny. Než se dobře naučil nový jazyk, tak byl pro něj velmi důležitý sport. Provází ho celý život.

Jsem rád sportovcem, naplňuje mě to, a první věc, co mě chyběla, byl kontakt s volejbalisty, s lidmi, s dětmi, věděl jsem, že to je místo, kde mohu vyžrávat, mohu se zlepšovat a věděl jsem, že je to i místo, kde nepotřebuju ovládat němčinu natolik, protože volejbal je vlastně určitý druh komunikace, tam šlo jenom o hru.

Míša:

Po různých životních překážkách a návratu do vlasti nakonec zakotvil na jižní Moravě. Žije aktivně, sportu se věnuje i nadále. Snaží se udržovat v kondici během nebo třeba studiem angličtiny. A všechny události ve svém životě se snaží brát pozitivně.

Světlem chodím s otevřenýma očima, okolí neposlouchám, já mu naslouchám.